

A Döntőbizottság D.299/17/2025. számú határozata

A jogorvoslat alapjául szolgáló tényállás

Az ajánlatkérő 2025. február 27. napján a Kbt. Harmadik Része – a Kbt. 112. § (1) bekezdés b) pontja – szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított építési beruházás tárgyában.

Az ajánlatkérő a felhívás II.2.12) pontjában rögzítette, hogy a közbeszerzés európai uniós alapokból finanszírozott projekt, majd a felhívás VI.3.1) pontjában rendelkezett arról, hogy feltételes közbeszerzési eljárást kíván lefolytatni, melynek körében előre vetítette, hogy az eljárást eredménytelenné nyilváníthatja, amennyiben valamely meghatározott, ellenőrzési körén kívül eső, bizonytalan jövőbeli esemény az ajánlattételi határidő lejártát követően következik be. Az ajánlatkérő ellenőrzési körén kívül eső, bizonytalan jövőbeli esemény meghatározása vonatkozásában rögzítette, hogy az ajánlatkérő támogatásra irányuló igényt fog benyújtani műszaki tartalom változásra, valamint fedezethiány kapcsán többletforrás igény benyújtására és az ajánlatkérő a támogatásra irányuló igény el nem fogadását, vagy az igényelnél kisebb műszaki tartalommal történő elfogadását olyan körülménynek tekinti, amely miatt az eljárást eredménytelenné nyilváníthatja.

Az ajánlatkérő szakmai ajánlat keretében a közbeszerzési dokumentumok részeként kiadott árazatlan költségvetés kitöltött példányának benyújtását várta.

Az ajánlattételi határidőig mindösszesen tizenöt ajánlat került benyújtásra, közte a kérelmező részéről. Az ajánlatkérő a rendelkezésre álló fedezet mértékét a bontási jegyzőkönyvben ismertette (nettó 172.773.482.-Ft). A bontási jegyzőkönyv szerint a kérelmező tette a legkedvezőbb ajánlatot nettó 99.998.388.-Ft összegben, míg a legmagasabb ajánlati ár 166.998.000.-Ft összegben került megadásra.

Az ajánlatkérő a kérelmező tekintetében 2025. április 23. napján „hiánypótlást és felvilágosításkérést” bocsátott ki, melynek körében rögzítette, hogy az ajánlatkérő a Kbt. 75. § (2) bekezdés h) pontja alapján az eljárást eredménytelenné nyilváníthatja, amennyiben az értékelés alapján

legkedvezőbb ajánlatot tett ajánlattevő ajánlatában megadott ár vagy annak egyes összetevői alapján megállapítható, hogy a szerződéskötés a Kbt. 2. § (4) bekezdésében foglalt alapelv súlyos sérelmét valósítaná meg. Rögzítette, hogy a kérelmező ajánlati ára egyrészt a becsült értékhez (nettó 175.292.911.-Ft) – mely a közbeszerzés megkezdését megelőző 12 hónapnál nem régebben készült tervezői költségbecslés alapján került meghatározásra –, másrészt a rendelkezésre álló anyagi fedezethez viszonyítva is olyan aránytalan eltérést mutat, amely felveti a Kbt. 2. § (4) bekezdésének sérelmét, erre tekintettel az ajánlatkérő nem köthet szerződést. Minderre tekintettel a Kbt. 75. § (7) bekezdésének való megfelelés érdekében kérte, hogy a kérelmező mutassa be az általa ajánlott ár, illetve annak összetevője arányosságát, amelynek alapján a szerződéskötés nem okozná a Kbt. 75. § (2) bekezdés h) pontja szerinti alapelvi sérelmet. Mindezek mellett az ajánlatkérő kérte, hogy a kérelmező felvilágosítás keretében mutassa be, hogy ajánlati ára arányosnak tekinthető, és annak elfogadása nem okozna alapelvi sérelmet a közbeszerzési eljárás során.

A kérelmező az ajánlatkérő felvilágosítás kérésével összefüggésben 2025. április 27. napján előzetes vitarendezési kérelmet terjesztett elő, ugyanis az ajánlatkérő által leírtak alapján nem került abba a helyzetbe, hogy megállapíthassa, pontosan mely okból véli úgy az ajánlatkérő, hogy az értékelés szempontjából lényeges ajánlati elemek tekintetében nem biztosított a szerződésnek a kérelmező által megajánlott áron való teljesíthetősége. Az ajánlatkérő a kérelmező előzetes vitarendezési kérelmét a 2025. április 30. napján megadott válaszával azzal utasította el, hogy az ajánlatkérő a felvilágosításkérésében tényszerű indokokat közölt arra vonatkozóan, hogy azt miért kérte, melynek teljesítésétől – a Kbt. 2. § (4) bekezdésében foglaltak alapján – éppen a kérelmező ajánlati ára, a rendelkezésre álló anyagi fedezet és a becsült érték közötti különbség miatt nem tud eltekinteni.

Az ajánlatkérő már a jogorvoslati eljárás lefolytatása során, 2025. május 16. napján megküldte eljárást lezáró döntését az eljárás ajánlattevői részére. Az összegezés tanúsága szerint az ajánlatkérő az eljárást eredménytelenné nyilvání-

totta, melynek körében az összegezésben az eredménytelenség jogcíme tekintetében rögzítette, hogy az értékelés alapján legkedvezőbb ajánlatot tett kérelmezői ajánlatában megadott ár vagy annak egyes összetevői alapján megállapítható, hogy a szerződéskötés a 2. § (4) bekezdésében foglalt alapelv súlyos sérelmét valósítaná meg (Kbt. 75. § (2) bekezdés h) pont). Az ajánlatkérő az eredménytelenség indoka kapcsán rögzítette, hogy a kérelmezővel, mint a legalacsonyabb összegű ellenszolgáltatást tartalmazó ajánlattevővel való szerződéskötés esetén a projekt összköltsége bruttó 145.731.809 Ft-ra csökkenne le bruttó 249.954.461.-Ft-ról. Így az ajánlatkérőnek a támogató felé visszafizetési kötelezettsége keletkezne bruttó 104.222.652.-Ft értékben, melyből bruttó 11.798.283.-Ft önerőt jelentene ajánlatkérőnek az eddig vállalt kötelezettségei alapján, melyet az ajánlatkérő a saját költségvetési forrása alapján nem tud biztosítani. Mindezek alapján megállapította, hogy a legalacsonyabb összegű ellenszolgáltatást tartalmazó kérelmezői ajánlat sérti a Kbt. 2. § (4) bekezdését, így helye van az eljárás eredménytelensége megállapításának. Az ajánlatkérő az összegezésében mindezek mellett rögzítette azt is, hogy az ajánlatok ellenőrzését nem végezte el.

Az eljárás eredményéről szóló tájékoztató hirdetemény az ajánlatkérő részéről 2025. május 28. napján került feladásra, azonban a hirdetemény megjelenésre nem került, az EKR-ben a tájékoztató hirdetemény státusza tekintetében az alábbi megjelölés szerepel: „megtagadva”.

A jogorvoslati eljárás

A kérelmező előzetes vitarendezési kérelmének elutasítását követően 2025. május 12. napján jogorvoslati kérelmet terjesztett elő, melynek körében kérte a jogsértő tartalommal kibocsátott indokoláskérés megsemmisítését. Rámutatott arra, hogy álláspontja szerint az ajánlatkérő által kibocsátott indokoláskérés azért ütközik a Kbt. 72. § (1) bekezdésébe, mert nem tér ki arra, hogy az ajánlatkérő a kérelmező által megajánlott ajánlati árat milyen konkrét információk, adatok, egyéb körülmények alapján tekinti a megvalósíthatóság szempontjából aggályosnak. Kiemelte, hogy a jogszabályi rendelkezés értelmében az ajánlati ár

megalapozottságáról való meggyőződés érdekében az ajánlatkérőnek az értékelés szempontjából lényeges ajánlati elemek tartalmát megalapozó adatokat, valamint indokolást kell kérnie, nem egy általánosságban megfogalmazott tudakozódást arról, hogy az ajánlattevő ajánlati árat mely háttérinformációk és részletes költségkalkulációk, illetve a Kbt. alapelvek alapján és figyelembevétele mellett ajánlotta meg. Sérelmezte, hogy az indokoláskérésből nem állapítható meg, hogy az ajánlatkérő milyen költséghatékonyságot tart elfogadhatónak a szerződés objektív teljesíthetőségéhez, így álláspontja szerint nincs abban a helyzetben, hogy megállapíthassa, pontosan mely okból véli ajánlatkérő azt, hogy az értékelés szempontjából lényeges ajánlati elemek tekintetében nem biztosított a szerződésnek az adott ajánlattevő által megajánlott áron történő teljesíthetősége.

Figyelemmel arra, hogy az ajánlatkérő a jogorvoslati eljárás megindítását követően a közbeszerzési eljárást eredménytelenné nyilvánította, a kérelmező jogorvoslati kérelmét további kérelmi elemmel egészítette ki, melynek körében kérte az ajánlatkérő jogsértő összegezésének megsemmisítését. Álláspontja szerint az ajánlatkérő jogsértő módon rendelkezett az eljárás eredménytelenségének megállapításáról, hiszen az ajánlatkérő nem biztosította annak a lehetőségét, hogy a kérelmező bemutathassa az ajánlati árának, illetve annak összetevőjének arányosságát, azt, hogy a szerződéskötés nem okozna a Kbt. 75. § (2) bekezdés h) pontja szerinti alapelvi sérelmet. Mindamelllett, hogy kiemelte, hogy az eredménytelenség indokolása körében közöltek között ellentmondás áll fenn, hangsúlyozta, hogy az ajánlatkérő utóbb nem rögzítheti, hogy nem áll rendelkezésére a szükséges fedezet, különösen, hogy azt a bontási jegyzőkönyvben rögzítette és tekintve, hogy a támogatás intenzitása 100%-os, így az ajánlatkérőnek a kivitelezési költségen nem keletkezik öneroje. Végezetül hangsúlyozta, hogy abban az esetben, amennyiben az ajánlatkérő nem feltételesként indította meg az eljárást, és sem az eljárás ajánlattételi, sem a bírálati szakaszában objektíven nem igazolja a rendelkezésre álló fedezet elvonását és/vagy csökkentését, úgy utólag nem hivatkozhat arra, hogy az ajánlattevő által megajánlott

ajánlati árat azért nem fogadja el, mert más pályázati költségsonon önereje keletkezik.

Az ajánlatkérő a jogorvoslati eljárásban a kérelmező által az első kérelmi elem körében előadottakkal szemben arra hivatkozott, hogy álláspontja szerint a kérelmező tévesen értelmezte eljárási cselekményét úgy, mintha az egy „klasszikus” Kbt. 72. §-a szerinti árindokolás lenne. Kiemelte, hogy a becsült érték és a kérelmező ajánlati ára közötti jelentős különbség miatt jogosan kért felvilágosítást a Kbt. 75. § (7) bekezdése alapján. Határozott álláspontja szerint a Kbt. 75. § (2) bekezdés h) pontja alapján történő vizsgálat nem esik a Kbt. 72. § (1) bekezdésének hatálya alá.

Meglátása szerint a felvilágosításkérés indokolásában kifejezetten megnevezte és utalt a megajánlott ár, a becsült érték, valamint a fedezet közötti különbségre, és arra, hogy mindez a közpénzek hatékony felhasználását kérdőjelezi meg. Hangsúlyozta, hogy az ajánlatkérő nem az ár megalapozottságát kérte számon – ez a Kbt. 72. § (1) bekezdés hatálya alá tartozna – hanem azt kívánta vizsgálni, hogy ilyen jelentős árkülönbség esetén megállapítható-e az ajánlat reális és felelős jellegű volta. Figyelemmel pedig arra, hogy a kérelmező válasziánya a felvilágosításkérésre egyben a bizonyítás elmaradását okozta, nem élt azon jogával, amelyet a Kbt. 75. § (7) bekezdése biztosít számára. Mindezek alapján állította, hogy a jogorvoslati kérelem megalapozatlan, a felhívás nem a Kbt. 72. § (1) bekezdésébe, hanem a Kbt. 75. § (7) bekezdésébe illeszkedik, és megfelel a törvényesség követelményeinek.

A Döntőbizottság döntésében megjelenő főbb megállapítások

A Döntőbizottság – a közbeszerzési eljárás megindításának napján irányadó Kbt. anyagi jogi rendelkezéseinek figyelembevételével – a jogorvoslati kérelem első és második eleme tekintetében megállapított jogsértések okán egyrészt megsemmisítette az ajánlatkérő felvilágosításkérését, másrészt a 2025. május 16. napján megküldött összegezést, ahogy az azt követő valamennyi ajánlatkérői döntést, és további jogkövetkezményként bírságot szabott ki az ajánlatkérővel szemben.

A Döntőbizottság rögzítette, hogy az ajánlatkérőnek a közbeszerzési eljárás szabályaiból adódóan a törvényi határidőn túl alapesetben szerződéskötési kötelezettsége áll fenn, melyből csak a törvényben meghatározott, kivételes esetekben szabadulhat. Az ajánlattételi határidő az a dátum, ameddig az ajánlatkérő külön indokolás nélkül visszavonhatja felhívását. Ezen határidőn túl az ajánlatkérői kötöttség beáll, mely elsődlegesen bírálati és értékelési, majd – törvényi feltételek fennállása, és legalább egy érvényes ajánlat esetén – végső soron szerződéskötési kötelezettséget von maga után. A jogalkotó a törvényi szabályozásban számolt azonban olyan esetekkel, amikor az ajánlatkérő mentesül a közbeszerzési eljárást lezáró szerződés megkötésének kötelezettsége alól. Ezeket a Kbt. tételesen és taxatív felsorolja, csak és kizárólag ezekben az esetekben nem kell a szerződést megkötnie az eljárás végén az ajánlatkérőnek.

A Döntőbizottság hangsúlyozta, hogy a Kbt. kógcenciájából adódóan az ajánlatkérő kizárólag a törvényben meghatározott esetekben nyilváníthatja eredménytelenné a közbeszerzési eljárást.

A Döntőbizottság által vizsgált esetben az ajánlatkérő a Kbt. 75. § (2) bekezdés h) pontjára alapozva nyilvánította eredménytelenné eljárást. A megjelölt jogszabályhely értelmében az ajánlatkérő akkor nyilváníthatja eredménytelenné az eljárást, amennyiben a legkedvezőbb ajánlatban foglalt áron történő szerződéskötés súlyosan sértené a hatékony és felelős gazdálkodás elvét. A Döntőbizottság rámutatott, hogy a 2023. szeptember 1. napjától hatályos fakultatív eredménytelenségi ok alapján az ajánlatkérőnek lehetősége van arra, hogy az ajánlatok és az azokra alkalmazott árazási technikák ismeretében kezelje a manipuláltan kialakított árakat, mely azonban garanciális jellegű szabályozással egészül ki. A Kbt. 75. § (7) bekezdése ugyanis az eredménytelenségi ok alkalmazhatósága körében kötelezően előírja, hogy az ajánlatkérő a döntését megelőzően, a tervezett döntés indokainak közlésével, köteles felvilágosításkérés útján biztosítani annak lehetőségét, hogy az érintett ajánlattevő bemutassa az általa ajánlott ár, illetve annak összetevője arányosságát, amely

alapján a szerződéskötés nem okozná a Kbt. 2. § (4) bekezdése szerinti alapelv sérelmét.

A Döntőbizottság megvizsgálva az ajánlatkérő összegezésének meghozatalát megelőzően megtett eljárási cselekményeket megállapította, hogy az ajánlatkérő nem fejezte be a megkezdett eljárási cselekményét: a kérelmezőt ugyan felhívta az ajánlati ára, illetve annak összetevője arányosságának bemutatására, azonban a jogorvoslati eljárás eredményét már nem várta meg, így lényegében úgy nyilvánította eredménytelenné a közbeszerzési eljárást, hogy megbizonyosodott volna a kérelmező ajánlati ára, illetve annak összetevője arányosságáról. Ebből eredően az ajánlatkérő hiába intézett felhívást a kérelmező irányába, a jogszabály által lefektetett garanciális szabály – tekintve az idő előtt meghozott eljárást lezáró döntését – nem tudott érvényesülni, a Kbt. 75. § (7) bekezdésének alkalmazása ellenére az ajánlatkérő nem lehetett birtokában a kérelmező ajánlati ára, illetve annak összetevője arányosságának magyarázatának, mely alapján bebizonyosodhatott volna, hogy a szerződés megkötése a Kbt. 2. § (4) bekezdése szerinti alapelvi sérelemmel jár. Azzal, hogy a kérelmező sérelmezte az ajánlatkérő felvilágosításkérését – pontosabban annak tartalmát – és a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítve próbált álláspontjának érvényt szerezni, nem jelenthette azt, hogy a kérelmező nem tette meg a szükséges felvilágosítást. A szándéka megvolt, de éppen annak mélységét illetően várt pontosabb meghatározást az ajánlatkérőtől – mind az előzetes vitarendezés, mind a jogorvoslati kérelem első eleme ennek megállapítására irányult.

A Döntőbizottság hibásnak ítélte meg az ajánlatkérő által alkalmazott eredménytelenségi ok alkalmazását a tekintetben is, hogy az ajánlatkérő azzal indokolta a hatékony és felelős gazdálkodás veszélyeztetését, hogy az ajánlati ár szerinti értékben történő szerződéskötés esetén számára a támogatási szerződés feltételei miatt pénzvisszafizetési kötelezettsége keletkezne, melyet nem tart összeegyeztethetőnek a hatékony és felelős gazdálkodás elvével. A Döntőbizottság rámutatott arra, hogy mindamelllett, hogy más pályázati költségsoron keletkező önerő vagy éppen pénzügyi fedezet változás nem oszthatja a tárgyi közbe-

szerzési eljárás eredményeként megkötendő szerződés jogi sorsát, lényeges, hogy a hatékony és felelős gazdálkodás elvét a közpénz forrásának viszonylatában kell értelmezni, azaz hogy a költségvetési (és uniós) források felelősen, a lehető legnagyobb hatékonysággal kerüljenek felhasználásra. Az, hogy a közpénzt felhasználó gazdálkodót (jelen esetben az ajánlatkérőt) esetlegesen hátrányosan érinti az, hogy adott feladatra kevesebb közpénz kerül elköltésre, a közpénz forrásának szempontjából nem minősül a hatékony és felelős gazdálkodás elve megsértésének. Amennyiben az ajánlatkérő abban látná a hatékony és felelős gazdálkodás elvének sérülését, hogy az esetlegesen teljesíthetetlen vállalás miatti meghiúsulás okozna érdeksérelmet, úgy ennek kiküszöbölésére rendelkezésére áll az aránytalanul alacsony ár vagy teljesíthetetlen vállalás vizsgálatának Kbt.-ben szabályozott eljárása, melynek keretében meg tud győződni arról, hogy valóban fennáll-e a Kbt. 2. § (4) bekezdés sérelmének veszélye. Ezen vizsgálat lefolytatásának eredményeképpen meggyőződhet arról, hogy van-e teljesíthetetlen megajánlás, melyet azonban nem egyetlen ajánlattevő tekintetében szükséges elvégezni. Abban az esetben ugyanis, amennyiben bebizonyosodik, hogy a legkedvezőbb ajánlattevő ajánlata érvénytelen, úgy a Kbt. szerinti bírálatot mindaddig folytatni szükséges, míg nincs érvényes ajánlat és eredménytelenség kizárólag akkor állapítható meg, amennyiben az utolsó érvényes ajánlat elfogadása ütközne a hivatkozott alapelvbe. Mindebből eredően a Döntőbizottság szükségtelen lépésnek ítélte meg a teljes közbeszerzési eljárás eredménytelenné nyilvánítását, mely azonos módon sértheti a hatékony és felelős gazdálkodás elvét.

A Döntőbizottság hangsúlyozta, hogy az ajánlatkérő által alkalmazott fakultatív eredménytelenségi ok egyrészt szigorú vizsgálatot igényel, másrészt alkalmazása a megajánlott ajánlati ár viszonylatában értendő. Mindamelllett, hogy az ajánlatkérő nem tett olyan előadást, miszerint a fedezettel nem rendelkezne, sőt maga rögzítette, hogy a támogatás intenzitása 100%-os, annak összege rendelkezésére áll, nem bizonyított, hogy az ajánlatkérőnek a kivitelezési költségen önereje keletkezne a kérelmezői

ajánlati árra tekintettel, mely az ajánlatkérő által alkalmazott érvénytelenségi ok tekintetében nem is értelmezhető. A Döntőbizottság mindezekre tekintettel állapította meg, hogy az ajánlatkérő összegezését a Kbt. 75. § (2) bekezdés h) pontjába ütköző módon hozta meg, ugyanis az eredménytelenségi ok alkalmazhatósága nem igazolt, az ajánlatkérő a Kbt. 75. § (7) bekezdése szerinti eljárási cselekményének befejezése előtt döntött az eljárás eredménytelenségéről. Minderre tekintettel a Döntőbizottság az összegezés megsemmisítéséről döntött.

A Döntőbizottság a fentieket követően megvizsgálta az ajánlatkérő 2025. április 23. napján kibocsátott felvilágosításkérésének a Kbt. 72. § (1) bekezdésébe ütköző voltát. A Döntőbizottság a felvilágosítás kéressel összefüggésben megállapította, hogy az ajánlatkérő tévesen, az alkalmazott eljárási cselekményt nem a Kbt. 72. § (1) bekezdése szerinti cselekményként azonosította, holott maga nyilatkozott akként, hogy azt kívánta megvizsgálni, hogy a becsült értékhez és a rendelkezésre álló fedezet mértékéhez viszonyítva a kérelmező ajánlati ára reális-e, illetve hogy elfogadása – annak a becsült értékhez mérten tapasztalt kiugróan alacsony voltára tekintettel – sérti-e a közpénzek hatékony és felelős felhasználását.

A Döntőbizottság megítélése szerint azonban az ajánlatkérő által leírt kétegyértelműen a Kbt. 72. § (1) bekezdés szerinti jogintézménnyel vizsgálható, a körben a Kbt. 71. § (1) bekezdése nem értelmezhető, hiszen nem hiány, hiba vagy nem egyértelmű kijelentés áll az ajánlatban, hanem egyértelműen az ajánlati ár aránytalanul alacsony mivoltának vizsgálata, azaz az, hogy az adott áron a szerződés ténylegesen teljesíthető-e. A Döntőbizottság e körben hangsúlyozta, hogy a Kbt. 75. § (7) bekezdéséből sem következik más, hiszen a megajánlott ár, illetve annak összetevőjének arányossága az aránytalanul alacsony ár körében vizsgálendő, és nem értelmezhető a Kbt. 71. § (1) bekezdése alatt, vagy attól és a Kbt. 72. § (1) bekezdésétől eltérő eljárási cselekményként. Ebből eredően a kérelmező helytállóan érvelt amellett, hogy az ajánlatkérő 2025. április 23. napján kibocsátott felvilágosításkérésének a Kbt. 72. § (1) bekezdésének kellett megfelelnie, függetlenül attól, hogy az ajánlatkérő azt nem indokoláskérésnek

nevezte el, hiszen az adott dokumentum a tartalma, és nem annak elnevezése szerint vizsgálendő. Mindezek alapján a Döntőbizottság azt vizsgálta meg, hogy az ajánlatkérő 2025. április 23. napján kibocsátott felvilágosításkérése a Kbt. 72. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek megfeleltethető-e. A Döntőbizottság rámutatott, hogy az ajánlatkérő a felvilágosítás kéresemben kizárólag azt kérte, hogy a kérelmező mutassa be az ajánlati ára, illetve annak összetevőjének arányosságát, amely alapján a szerződéskötés nem okozna a Kbt. 75. § (2) bekezdés h) pontja szerinti alapelvi sérelmet. A Döntőbizottság ezen felvilágosításkérés tartalma alapján megállapította, hogy abban az ajánlatkérő nem rögzített egyetlen konkrét adatot vagy az indokolással szemben támasztott követelményt, kizárólag az indokoláskérési igényét fejezte ki, és a Kbt. 75. § (7) bekezdésének kifejezését idézte. A Döntőbizottság mindezek mellett rögzítette, hogy a Kbt. 72. § (3) bekezdésének első mondata szerinti eset – amikor kétséges az indokolás elfogadhatósága, és ezért az ajánlatkérő további kiegészítő indokolást kérhet – kizárólag akkor állhat fenn, ha a Kbt. 72. § (1) bekezdése szerinti kötelezettségét az ajánlatkérő a fent kifejtett módon teljesítette. Ellenkező esetben nem lehetne megállapítani, hogy mihez képest kétséges az indokolás elfogadhatósága, nem lenne egy alap indokoláskérés, amelyhez képest további kiegészítő indokolást lehetne kérni.

A Döntőbizottság rámutatott, hogy az általánosság szintjén megfogalmazott árindokoláskérés nem tekinthető objektívnak, mivel az nem biztosít lehetőséget arra, hogy az ajánlatkérő a megadott válasz alapján megállapíthassa a megadott áron való teljesíthetőséget, ellenben lehetőséget teremt annak szubjektív elbírálására. A Döntőbizottság minderre tekintettel az ajánlatkérő 2025. április 23. napján kibocsátott felvilágosításkérésének a Kbt. 72. § (1) bekezdésébe ütköző voltát állapította meg, az ajánlatkérő azt nem az jogszabályi rendelkezésben előírt tartalommal kérte a kérelmezőtől. Mindennek okán a Döntőbizottság a Kbt. 72. § (1) bekezdés megsértése okán a 2025. április 23. napján kibocsátott felvilágosításkérés megsemmisítéséről döntött.